

Wszyscy do urn wyborczych

**30
MAJA
1965**

Cena 50 gr.

Wydanie A

prahorama

DZIENNIKA ŁÓDZKIEGO

Rok XX

Łódź, niedziela 30 i poniedziałek 31 maja 1965 roku

Nr 128 (5746)

Obywatele wyborcy mieszkańcy Łodzi!

W dniu dzisiejszym idziecie do urn wyborczych w celu dokonania wyboru swych przedstawicieli do Sejmu i rad narodowych, którzy na mocy Waszego zaufania i wyboru wykonywać będą powierzone im przez Was obowiązki posłów i radnych w najwyższych i terenowych organach władzy.

Na setkach spotkań mieliście sposobność zapoznania się z programem FJN, bezpośredniego poznania swoich kandydatów, a także poruczenia im wraz z kredytem zaufania — konkretnych problemów do rozwiązania.

We wszystkich dyskusjach i zgłaszanych przez Was uwagach, wnioskach i postulatach — przebijają Wasza

społeczna postawa i gospodarska troska o to, by pracować lepiej, oszczędniej i wydajniej.

Nie brakło również słów uzasadnionej dumy z naszych dotychczasowych osiągnięć, jako też słusznej krytyki wielu jeszcze braków i niedociągnięć występujących w naszym życiu.

Powszechnie deklarowaliście swój udział w ich usuwaniu i realizacji programu wyborczego. Można by mnożyć w nieskończoność przykłady świadczące o wprowadzeniu w czyn Waszych słów, o osobistym Waszym zaangażowaniu w sprawę zakładu, domu, dzielnicy, miasta i kraju.

Wszystko to jest wyrazem Waszej wysokiej dojrzałości patriotycznej i obywatelskiej, przejawem nieszczędzenia trudu w dążeniu, by życie nasze z dnia na dzień stawało się coraz lepsze i radośniejsze.

Tę perspektywę ukazuje właśnie naszemu narodowi program FJN, który jest uosobieniem zbiorowej myśli i woli wszystkich sił społecznych skupionych w szeregach FJN pod przewodnictwem PZPR.

KOBIETY ŁÓDZKIE!

Oddając swe głosy na kandydatów FJN głosujecie za szczęściem swoich rodzin i dzieci, za ich równym startem życiowym, za ich nauką i wszechstronnym rozwojem, za pokojem.

MŁODY WYBORCO!

Po raz pierwszy w życiu uczestniczyć będziesz w wielkiej akcji politycznej i państwowym. Oddając swój głos na kandydatów FJN głosujesz za możliwościami nauki i pracy, za rozkwitem rodzinnego miasta i naszej umiłowanej Ojczyzny.

ŁÓDZIANKI i ŁÓDZIANIE!

W imię najżywoźniejszych interesów naszego narodu, dalszego rozwoju gospodarki narodowej, rosnącego dobrobytu i kultury naszego społeczeństwa, bezpieczeństwa i nienaruszalności naszych granic na Odrze, Nysie i Baltyku, przyjaźni ze Związkiem Radzieckim i krajami obozu socjalistycznego, w imię pokoju między narodami — wzywamy Was do powszechnego udziału w wyborach i oddania swych głosów na kandydatów FJN.

WSZYSCY DO URN WYBORCZYCH!

WSZYSCY GŁOSUJEMY NA KANDYDATÓW FJN!

ŁÓDZKI KOMITET
FRONTU JEDNOŚCI NARODU

„Głosując powszechnie na kandydatów Frontu Jedności Narodu, głosować będziemy za dalszym wszechstronnym rozwojem naszego kraju, za bezpieczeństwem i nienaruszalnością granic naszego państwa, za pokojową polityką Polski Ludowej, za socjalizmem”.

(WL. Gomułka)

Nasi kandydaci

Okręg wyborczy nr 5
Bałuty — Polesie

Mieczysław Marzec

Irena Sroczyńska

Leon Nitecki

Jerzy Werner

Barbara Natorska

Tadeusz Czechowicz

Maria Orwińska

Nasi kandydaci

Okręg wyborczy nr 6
Górna — Śródmieście — Widzew

Ignacy Loga-Sowiński

Józef Spychalski

Leon Chajna

Michalina Tatarówna-Majkowska

Henryka Golińska

Henryk Zakowiecki

Mirosława Wasowicz

Wiesław Bobrek

PRZYSZŁA 5-LATKA

W Łodzi

5 w Kraju

★ zbudujemy: 101 tys. izb mieszkalnych, 80 km ulic, 270 km sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, 23 km nowych linii tramwajowych;

★ uruchomimy 200 nowych sklepów i punktów usługowych;

★ stworzymy 23 tysiące nowych miejsc pracy;

★ rozpoczniemy budowę kanału otwartego Pilica—Łódź, budowę Fabryki Maszyn Papierniczych i poprowadzimy dalej rozbudowę „Elty” i „Anilany”.

★ produkcja przemysłowa wzrośnie o 45—47 proc., produkcja rolna o 14—15 proc.;

★ elektryfikacja obejmie 86 proc. zagród chłopskich, a rolnictwo otrzyma 140 tys. traktorów;

★ przybędzie 155 tys. specjalistów z wyższym wykształceniem;

★ zbudujemy 3 mln izb mieszkalnych z czego 2 mln w miastach, o 30 proc. więcej niż w obecnym planie 5-letnim.

**Dziś
8
stron**

Znaszli ten KRAJ

Portret miasta kominów

WIEDZA O MIEŚCIE RODZI SIĘ ALBO Z KRÓTKIEGO Z NIM ZETKNIĘCIA, ALBO Z DŁUGOTRWALEGO OBCOWANIA. NALEŻE DO TYCH, KTÓRZY PRZEŻYLI ZETKNAŁEM SIĘ Z ŁÓDZIĄ, NAPISAŁEM WTEDY: „TY, WIESZONEGO NA STECHLEJ SKORUPIE NIEBA, STRĄCZEL, CODZIENNIE JE NIEMAL OPISUJE I NA PRZEMIA NIE JEST OBOJETNE. COŚ JEST W TYM MIEŚCIE TA NIM I TWIERDZA, ŻE IM SIĘ PODOBA, NIE MOŻEMY KPIA. ALE GDY MÓWIA, ŻE JEST BRZYDKIE I NIE DA

GO Z NIM ZETKNIĘCIA, ALBO Z DŁUGOTRWALEGO OBCOWANIA. NALEŻE DO TYCH, KTÓRZY PRZEŻYLI ZETKNAŁEM SIĘ Z ŁÓDZIĄ, NAPISAŁEM WTEDY: „TY, WIESZONEGO NA STECHLEJ SKORUPIE NIEBA, STRĄCZEL, CODZIENNIE JE NIEMAL OPISUJE I NA PRZEMIA NIE JEST OBOJETNE. COŚ JEST W TYM MIEŚCIE TA NIM I TWIERDZA, ŻE IM SIĘ PODOBA, NIE MOŻEMY KPIA. ALE GDY MÓWIA, ŻE JEST BRZYDKIE I NIE DA

Łódź nie jest miastem jednorodnym, choć fotograficznie – nie nadaje się na kolorowe pocztówki, choć nie kokietuje – przyciąga do siebie. Jest brzydka i zarazem ładna, szara i kolorowa, małowieloletnia i wielkomiejska, ruchliwa i senna, prosta i patetyczna. Tak jak Warszawa jest miastem niepokonanym, tak Łódź jest miastem nieporodzoną, rzutkim, nerwowym, niewyczerpanym w pracy i działaniu. Miastem gigantycznego wysiłku i płomiennej energii. Słowem – dynamit a nie włókno. Nie należy do ludzi, którzy łatwo oczarować, a przecież to miasto mnie fascynuje, posiada charakter, krótką, lecz jakże bogatą w wydarzenia historię, posiada swą odrębność obyczajową, ciekawych ludzi, posiada swoistą moralność i mentalność. Cóż to za dziwne miasto, w którym podczas wizyty Walentyn Tierszkiej wzrasta wydajność pracy, a gdy LKS przegra 1:0 – wydajność pracy maleje. Oto fizyczne talenckie zbiorowiska odruchów.

bienia, by obraz miasta nie był obrazem miasta. Szpecą Łódź jeszcze kociołki na ulicach, ohydne rudery i błękitne rynsztoki. Drażnią dołki, aseptyczne szklane sklepy, gdzie na tronach siedzą królowe z MHD i odpowiadają zimno „nie ma”, złośliwie nas załoczona komunikacja i kolejkę do lekarzy, gdzie trzeba mieć końskie zdrowie, by się leczyć. Cóż, Kraków też nie od razu zbudowano.

Nie można zapominać, że wybudowano w Łodzi po wojnie 25 nowych, dużych, nowoczesnych zakładów przemysłowych, że wymienię tylko niektóre: Fabrykę Kotłowniczą i Radiatorów, Łódzką Fabrykę Cewek Przędzalniczych, Elektrociepłownię im. Lenina, Wytwórnię Filmów Fabularnych, Fabrykę Transformatorów „Elta”, Zakłady „Anilana”, Łódzka Drukarnia Dzielowa, Zakłady Wyróbów Papierniczych, Włókiennicze Zakłady Maszyn Włókienniczych, Wytwórnię Urządzeń Komunalnych, Zakłady Mechaniczne Przemysłu Włókien Sztucznych i wiele innych.

Produkuje się w Łodzi rze-

czy, o których się naszym przodkom nawet nie śniło: skomplikowane typy obrabiarek, aparaturę do wrywania filmów, szybkościomierze do samochodów, obrabiarki do silników, lampy kwarcowe i bezcieniowe, radiotelefony i adantery, maszyny budowlane, przyrządy optyczne, elektronowa aparatura pomiarowa itp. itd. Przeszło 10 procent produkcji łódzkiej zakładów idzie na eksport do stu krajów we wszystkich częściach świata.

Łódź stała się w okresie powojennym również jednym z największych w kraju węzłów komunikacji autobusowej PKS. W mieście naszym zbiega się około stu regularnych linii, kursuje na nich codziennie 150 par autobusów. Jest w Łodzi czynnych około 150 przedszkoli. Przed wojną – 31. Uczy się w Łodzi blisko 15 tysięcy studentów. Przed wojną 600. 80 tysięcy łódzkich dzieci korzysta co roku z różnego rodzaju wczasów. Przed wojną – 5 tysięcy. Jest w Łodzi około 50 żłobków. Przed wojną – 2. Jest w Łodzi ponad 50 bibliotek rejonowych. Przed woj-

Długo by jeszcze można ciągnąć ten rachunek porównawczy, świadczący o wielkim skoku, jaki Łódź uczyniła w ciągu 20 lat. Jest to przede wszystkim zasługa mieszkańców tego miasta.

KAROL BADZIAK

Roman Gorzelski

Wieczór na Placu Wolności

Podniesiony – jak dawniej stoi w środku koła gdzie przy linii zamkniętej ryby pija wodę – słucha dźwięków ratusza, które mówią z czasem (nocą światła apteki znów podają bandaże taki sam który wysył krew tam w piątym roku) słowa wyschły na ustach noc zamknięta w kręgu i wróble takie szare otwierają światem to sen wklejone oczy chcą wyciągnąć swój świergot który rozwiesiły na galeziach i dachach uśpionego miasta – jeszcze chwile ta cisza styka się z kamieniem po którym spływa koła i otwiera bramy cegły chwytają warokt kół krających wkolo białe nici na szpulkach tańczą w szmer wtulone bo noc jeszcze nie wyszła nie zgasiła światel place drzewną – zaraz wschód się odsłoni i ulkany nocą znów zawisnie nad miastem biały czerwonny

Wczoraj i dziś Gliwic

Tutaj się zaczęło

Kariera tego miasta nad Klodnicą, choć błyskawiczna, rozwijała się w cieniu Nowej Huty i Tarnobrzega, bez wstępnych artykułów w prasie. Gliwice dzisiaj – to miasto ponad 200-tysięczne, siedziba Politechniki Śląskiej, wielki i niezwykle ważny ośrodek polskiej myśli technicznej. Ale nim do tego doszło, miasto przeżyło wiele wzniołów i upadków. A przede wszystkim – wspólnie ze swoimi mieszkańcami – przeżyło wieloletnią niewolę pruską. Dopiero 23 stycznia 1945 r. dzięki manewrowi oskrzydłującemu wojsk marszałka Iwana Koniewa, Gliwice powróciły do Macierzy.

Prawda o tej najperfidniejszej z perfidnych prowokacji została ujawniona dopiero w czasie procesu zbrodniarzy hitlerowskich w Norymberdze. Otóż 31 sierpnia 1939 r. hitlerowcy, przebrani za polskich żołnierzy, dokonali napadu na

miejscowa radiostacja i na krótko opanowali ją. Jaki był cel tej prowokacji? Niemcy w ten sposób chcieli wprowadzić opinię światową w błąd, usłowo obciążać Polskę odpowiedzialnością za rozpętały wojny.

Wielu historyków uważa dzień napadu na radiostację gliwicką za początek II wojny światowej. Dzisiaj, po radiostacji został tylko wysoki tenżi sekretarz redakcji „Nowin Gliwickich” – Edmund Calka.

W Gliwicach więzieni byli przede wszystkim Żydzi, zwiezieni tutaj prawie z całej Europy. Największy z obozów mieścił się przy ulicy Robotniczej. Przebywało w nim stale około 2 tys. osób. Inne oddziały Oświęcimia, istniały przy ul. Pszczyńskiej, Sowinskiego i na terenie starej huty. Za kolczastymi drutami w straszliwych warunkach żyło umierało kilka tysięcy ludzi. Zwolnicy ich palono w krematorium. Krematorium to pochłoniło w pierwszych dniach września 1939 r. bohaterów obródców Katowic i polskości Gornego Slaska.

Pierwsze lata powojenne – okres dla Gliwic niezwykle trudny. Miasto w wyniku działań wojennych zostało zniszczone w 30 proc. z nabywająca z całej Polski ludność dopiero zaczynając wtedy swój okres asymilacji.

★ ★ ★

Ostatnie 20 lat, to dla Gliwic okres błyskawicznej kariery. Gliwice z niewielkiego i cichego miasteczka, leżące gdzieś na krańcach III Rzeszy stały się nagle ośrodkiem polskiej chemii, miastem, w którym mieszka procentowo najwięcej w Polsce ludzi z wykształceniem technicznym.

W tym mieście zlokalizowano większość zjednoczeń i placówek przemysłu chemicznego. O takich gigantycznych chemicznych biurach projektowych jak gliwicki „Prosynchem”, czy „Biprosynchem” mówi się prawie na całym świecie.

W gnieździe białego orła

Jeśli się mówi o Łodzi – miasto pracy, to nie jest to pusty slogan. Łódź w porównaniu z innymi miastami ma największy odsetek zatrudnionych. A więc slogan ma swoje pokrycie w rzeczywistości.

Minęło niedawno 20 lat historii Łodzi w nowych warunkach społecznych. Mówiło się i pisało wtedy dużo o przemianach społecznych i cywilizacyjnych tego miasta. Wspomnie więc tylko, że było to przecież niegdyś miasto znacznego bogactwa i jednocześnie przerażającej nędzy, miasto pałaców i luksusowych willi oraz nędznych czyszczówek i famul. Było w Łodzi 20 tysięcy tzw. biedaków, szczególnie na Chojnach. W ciągu roku budowano w okresie międzywojennym mniej niż 2 tys. izb w całym mieście. Teraz buduje się prawie 20 tys. izb rocznie. Wokół Łodzi powstaje obecnie czerwony pierścień nowych osiedli. Co czwarty łódzianin mieszka w nowym budynku. Wokół miasta staro powstało więc czteremilionowe nowe miasto.

Nie chciałbym tu upiększać rzeczywistości, gdyż robić tego nie trzeba. Lecz warto podkreślić, że osiągnięcia Łodzi w obecnym 20-leciu są niezmiernie wielkie. Jednak wiele jest jeszcze jednocześnie do zro-

DO GNIEZNA WYBRAŁEM SIĘ PO RAZ DRUGI Z OBRAZEM MIASTA, JAKI WYNIOSŁEM Z PIERWSZEGO POBYTU. POWODEM PIERWSZEJ WIZYTY BYŁ PRZYWÓDCA JAKIEJS SEKTY RELIGIJNEJ, ZBUNTOWANY KOŚCIELNY, KTÓRY MIAŁ ZATARG BODAJŻE Z KIMŚ Z WYŻSZYCH SFER DIECEZJALNYCH.

Wniosłem wtedy wrażenie, że Gniezno to bliżej nie określone skrzyżowanie Krakowa z Częstochową, rojące się od bogobojnych i bogoojęzycznych bywalszych kupców, bywalszych patrycjuszów, kontemplujących na stołach przeróżnych prezur spółdzielczych swa bogatą przeszłość. Gniezno przecież powinno się do tego nadać. Dźwiga ono na sobie

ralność młodzieży została uratowana! Jednak obecne 20-lecie dokonało głębokich przemian i w tym miesiącu. Dziś Gniezno może się szczycić nie tylko 1000-letnią historią, lecz wcale nie miałym 20-letnim dorobkiem. Spłodziła się tutaj tradycja z rzeczywistością. W 20-leciu powstało w Gnieźnie Osiedle Tysiąclecia, Park Tysiąclecia, Szkoła Tysiąclecia. Poza tym, co druga instytucja firmuje się w tym mieście imieniem Lecha. Jest więc w Gnieźnie Spółdzielnia Inwalidów „Lech”. Zakłady Galanterii „Lechia” i mnóstwo innych Lechów i Piastów.

Miasto uzyskało charakter przemysłowo-administracyjny, dawniej było ośrodkiem administracyjno-handlowym. Co trzeci gnieźnianin, jeśli nie miał

hurtowni, to przynajmniej mały sklepik, a jeśli nie miał sklepu, pracował w starostwie, na kolei lub na poczcie.

Dziś na 47 tys. mieszkańców 16 tys. pracuje w przemyśle. Nie zawsze jest to co prawda przemysł kluczowy raczej terenowy, ale dziesięć gnieźnieńskich przedsiębiorstw wysła swe wyroby za granicę. Koszule do ZSRR i Kanady, skóry do USA i krajów Europy zachodniej, mieso do Francji, Anglii i Ameryki, ozdoby choinkowe na cały kontynent amerykański i rynek zachodnioeuropejski. W Gnieźnie produkuje się również słynnego „krela”. Cały świat się nim interesuje. 32 kraje zakupiły pierwsze „krety”.

(Dalszy ciąg na str. 4)

(Dalszy ciąg na str. 4)

